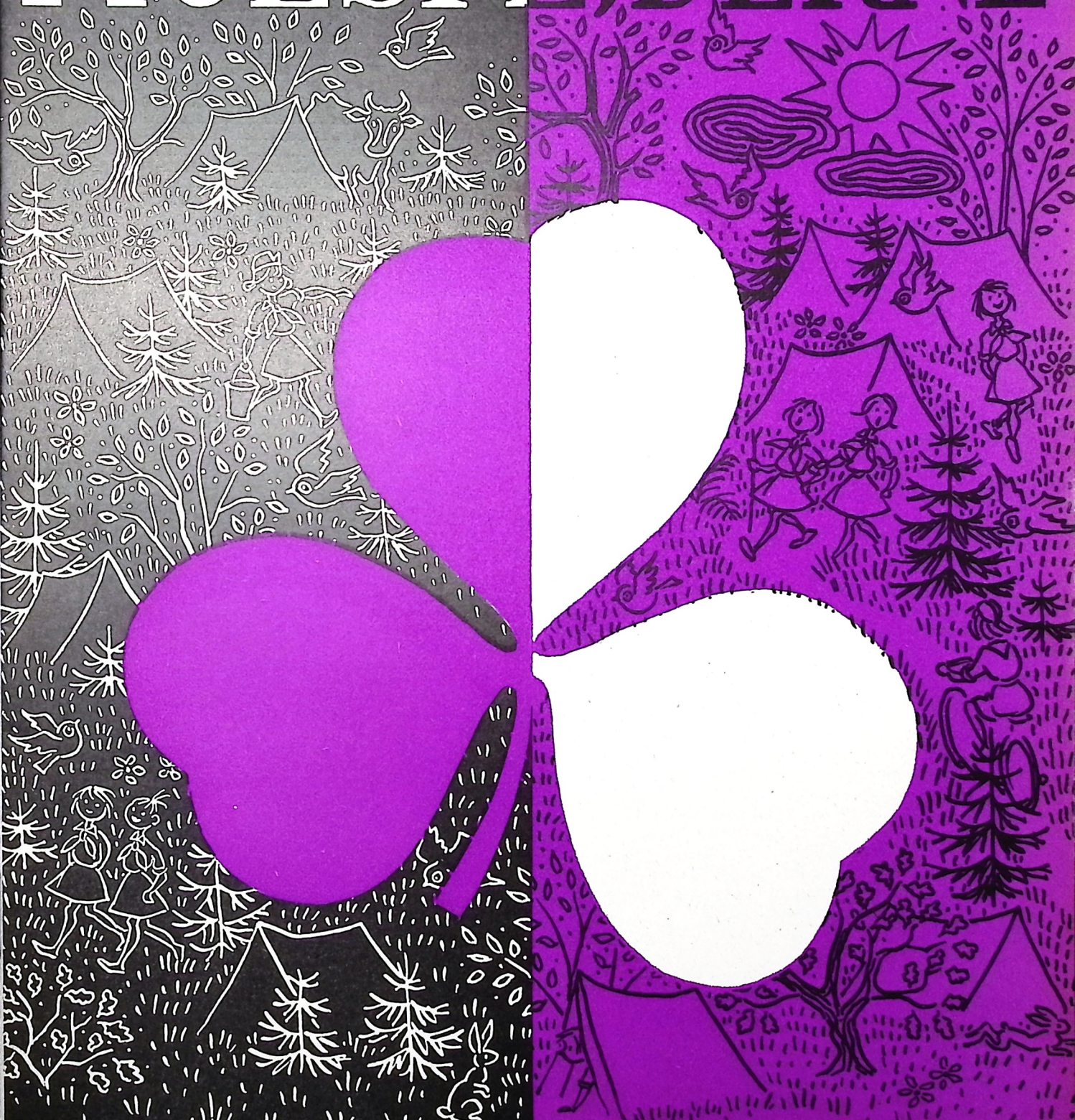

PIGESPIEDELDERNE

Kære spejdere!

Mine børn sad en aften og talte om, hvordan man fik allermest ud af sin sommerferie. „Jeg holder af, sagde Gry, at stå meget tidligt op og have en lang, ubrugt dag for mig fuld af muligheder. Det skal helst være solskin, for så bliver dagen længere, men det må godt sommetider være regnvejr. Det er dejligt at gå i en skov i regnvejr og høre dråberne smælde mod bladene. Det er også dejligt at ligge på en strandbred og bare se på og høre på bølgerne og finde små hvide og lyserøde sneglehuse i sandet.“ — „Nej,“ sagde Lotte og fnøs, „det er da ikke nogen måde at holde ferie på! Man skal opleve noget, og det skal helst være i et fremmed land, nye steder hver aften, nye mennesker hver dag — det er der ferie i!“ — Lillebror så fra den ene til den anden. „Det vigtigste,“ sagde han, „er, om mit grantræ er vokset siden i fjor.“

Der er så mange måder at holde ferie på — men I, som læser dette blad, synes kun, der er én måde, og det er at ligge i lejr og i telt. Men der kan nu også her være den forskel, at nogle helst vil slå teltet op på de gammelkendte steder, mens andre helst vil ud at opleve noget nyt og se nogle bjerge.

Nu er det sådan set (men også kun sådan set) nemmere at bo i sit sommerhus eller bo på et hotel, der er et og andet, der falder mere praktisk dér i tilfælde af uvejr. Men der er noget hyggeligt ved tøjvillaen, og der er mere eventyr i teltet end i et hus — forudsat I forstår at indrette jer hyggeligt og praktisk. Sidste år satte vi en lille rask træning i gang med at træne i lejrspor, så ingen skulle kunne sige, at danske pigespejders lejrstandard var ringe. Og det har I alle husket, så den i hvert fald i år er lidt bedre end i fjor, og forhåbentlig kommer netop jeres patruljefører i patruljeførerlejr og lærer en bunke, som hun kommer hjem og lærer jer andre. Vi skal nemlig alle stramme os an nu, også jeg (der alle dage har været umulig til at ligge i et telt, for midt om natten kan jeg ikke få luft, og så rykker jeg midt ud i natteduggen og får ondt i halsen — men jeg træner på 35. år!)

Næste år skal vi jo nemlig i — jubilæumslejr! Vi skal mødes på Fyn, hvor der kommer til at ligge 7 storlejre samtidig med fra 800—2500 spejdere. Og en dag skal vi alle mødes i Odense, der har et stort, flot stadion, der sagtens kan rumme jer, og den dag fejrer vi første gang vor 50-års fødselsdag — det skal blive alle tiders fødselsdagsråd, der den dag stiger mod himlen.

Men det var det, jeg kom fra: Hvis vi alle skal have det rart i de lejre, træner vi nu, mens tid er,

INDHOLD

	Side
Kære spejdere	66
Månedens vers	66
Til sommerlejr i U. S. A. via Grønland	67
En værre skovtur (konkurrence)	68
Danmarksmærket	69
En lygte til tropslokalet	70
Skal vi snakke lidt om sommerlejr og nathuer?	71
Specielt for de 11—16 årige	72—73
Den eventyrlige nat (historie)	74
Tinka	77
Postbox	78
Seniorspejderkonkurrence	78
Rådsklippen	78
Frimærkekonkurrencen	78
Indianersprog	79

på at indrette os i vore tøjhuse, agter på vind og vejr, spænder og slækker, som vi skal, graver dybe grave, som vi ikke falder i, har pinlig orden i kommoden, luft i soveposen og velindrettede pindemøbler.

God sommer ønsker

MÅNEDENS VERS

*Nu lister sig vinden for skolens dør
med bud og med hilsen fra bogen,
at nu blåner soen om Danmarks oer,
og vidt over skov galer gogen;
så solglad bærer vinden frem sit bud:
Kom ud, I slidere! Kom ud! Kom ud!*

*Og har I hærset en vinter lang
med stil og med stav og med gloser,
og avet jer hjerne, — kom ud en gang
til hegnets vildt blomstrende roser!
Kom ud og tag jer med den travle myg
en slurk af sommerdagens solskinsbryg.*

*Og blev I, mens skolen stod hvid af sne
af sliddet lidt blege og trætte,
kom ud, skal I høre skovskaden le,
og se, hvor en byge kan rette!
Og lærte mangt I ved jert skolebord,
der vokser kundskab der, hvor skræppen gror.*

*Det liv, der myldrer blandt markens strå,
så stille om lykke fortæller,
der gror, blot et fattigt solstrejf kan nå
til bunds for de skyggende nælder;
drag ud — og fandt iblandt I vinteren slem,
drag ud og sank jer somrens lykke hjem.*

V. Stuckenberg

Til sommerlejr i U.S.A. via Grønland

Ved en lodtrækning har Lone Due Petersen fra Maj-troppen på Amager været så heldig at blive udvalgt til at deltage i en seniorlejr i U. S. A. Lone er for tiden elev på Spejderskolen, og vi ringer til hende og får hende til at fortælle lidt om det eventyr, hun skal ud på:

— *Hvad er det for en lejr, du skal deltage i?*

— Det er en Senior Roundup Camp, som amerikanerne afholder hvert tredje år, dette er dog kun den anden. Der skal deltage 8000 amerikanske pigespejdere og 130 udlændinge fra 22 forskellige lande.

— *Hvor mange deltager her fra Danmark?*

— Vi er to her fra Danmark, som skal deltage i lejren. En KFUK-spejder, som hedder Hanne Lerstrup, og jeg.

— *Der er noget spændende med, at I får frirejse med SAS — hvilken vej går turen?*

— Ja, det gør vi, det er noget, som SAS har ordnet med et amerikansk flyveselskab, således at de til gengæld flyver 2 amerikanske pigespejdere her til Danmark. Rejsen går over Søndre Strømfjord på Grønland, Winnipeg i Canada og så til Los Angeles.

— *Hvor længe bliver I væk? Kommer I til at se andre ting end seniorlejren?*

— Vi bliver væk i ca. 6 uger. Den 25. juni flyver vi til Los Angeles, hvor vi skal blive til den 28. Herfra bliver vi så fløjet ud til Colorado Springs i

Colorado, hvor vi skal bo på hotel til den 2. juli. Fra den 2.—12. juli afholdes Roundup'en. Efter lejren skal Hanne og jeg bo privat i Los Angeles til ca. den 3. august. Så skal vi deltage i en evaluation (d. v. s., at vi skal samles med en hel masse andre spejdere, som har deltaget i lejren, og snakke om, hvad vi syntes, der var

— *at jeg skulle i lejr i Amerika, havde jeg ikke drømt om ...*

godt og dårligt), som for vores vedkommende vist nok bliver San Francisco. Omkring den 6. august flyver vi så hjem til Danmark.

— *Hvem skal lede turen?*

— Det skal sekretæren for fællesrådet, Margrethe Boytler.

— *Hvor gammel er du, Lone? og hvor længe har du været spejder?*

— Jeg er 17 år og har 9 spejderår bag mig. Jeg har været med i 6 tropslejre, 2 gange har jeg været køkkenmedhjælper i påsken i Fredericia og 1 gang på Fæno. Jeg har også deltaget i patruljeførerlejren på Stigsnæs og i korpsturneringen på Hylkedam. I 1957 var jeg med i verdenslejren i Schweiz, men at jeg i sommeren 1959 skulle i lejr i Amerika, havde jeg dog aldrig drømt om.

— *Du kommer fra den for sin dygtighed berømte Maj-trop — hvorfor har den et så poetisk navn?*

— Det var skam heller ikke meningen; først skulle den hedde Stjerne-troppen, men da den blev startet den 27. maj 1945 lige efter befrielsen, var der én, som syntes, at det var meget bedre at kalde den Maj-trop, og sådan blev det.

— *Hvordan har det været at være på Spejderskolen?*

— Det har været en skøn tid, og det er slet ikke til at forstå, at den snart er slut.

— *Hvad skal du lave, når du har lært alt, hvad man kan lære dig på Spejderskolen?*

— Jeg skal muligvis i huset på det engelske forertræningssted Waddow Hall i Nordengland, men da jeg først fylder 18 år i oktober, er det ikke helt bestemt endnu.

— *Vil du få tid til at være spejder, seniorspejder eller -fører i fremtiden?*

— Ja, det tror jeg da bestemt. Naturligvis skal jeg nu i gang med min uddannelse, men jeg håber da alligevel, at det kan forenes, og at jeg engang med tiden kan blive fører i min gamle trop.

EN VÆRRE SKOVTUR. På billedet ser vi mange børn, som ikke bærer sig sådan ad, som I som spejdere har lært, man skal. Hvilke fejl begås på skovturen — og hvorfor er det galt at bære sig sådan ad? Besvarelser indsendes inden den 15. august 1959 til Friluftsrådet, Malmøgade 7, København Ø, som udlover præmier på 100, 50 og 2 x 25 kr.

Danmarksmerket

Duelighedstegn — ordet er meget tydeligt sammensat af to led — duelighed og tegn. For I går i gang med at arbejde med duelighedstegn, foreslår jeg, at I sætter jer ned og gentager ordet mange gange for jer selv for at finde ud af, på hvilket led I i virkeligheden lægger tonevægten. Er det dueligheden eller tegnet, der betyder mest for jer? — Et samvittighedsspørgsmål; men selvfølgelig er det dueligheden, I er ude efter, og når det er tilfældet, kan arbejdet med duelighedstegnene få sin store betydning. Det kan stimulere jer dels til at øge jeres viden på mange områder, dels til at udvikle allerede kendte evner og færdigheder, dels til at vække anlæg hos jer, som I måske slet ikke har anet, at I har.

I har måske lagt mærke til, at der i den nye udgave af duelighedstegnspjecen er kommet en hel del internationale stof ind; men det internationale har jo ingen baggrund, hvis ikke man kender det hjemlige, det nationale. Det er netop så interessant og berigende at gøre sammenligninger. Men hvad enten I vil gøre det eller ej, så har vi jo alle lovet at gøre vort bedste for at være tro mod Gud og vort land, og overholdelsen af det troskabslofte forudsætter, at vi kender vort land så indgående i både den ene og den anden henseende, at vi ved, hvad vi taler om, véd, hvor vi kan og bør sætte ind.

Danmarksmerket — det er noget tort noget, hører jeg nogen sige. Aldeles ikke. Det er nemlig med det som med alt andet, at jo mere man kender tingene, desto mere spændende er de, desto mere vil man lære at kende.

Fra skolen har I allerede en masse viden om Danmark. En god start, men tag nu geografibogen frem igen, og I skal se, at den kan læses på mange måder. Nu, hvor det ikke drejer sig om skolelektier, vil I læse med andre øjne og helt anderledes åbent sind. Selvfølgelig må I kende det rent geografiske, det skulle bare mangle, men det er da også så flovt ikke at gøre det, så det repeterer vi da hellere end gerne. Det er så at sige rammen, men når I vil bære Danmarks kortet på ærmet, så må der også være noget inden for rammen, et fyldigt billede af vort land, et billede med perspektiv.

I duelighedstegnspjecen finder I efter kraverne til hvert mærke en række litteraturhenvisninger. At de er givne for at hjælpe jer, behøver vel ikke påpeges, men det er selvsagt kun ganske

DANMARKSMÆRKET

DET DANSKE RIGSVÅBEN

SÅDAN ER DEN JORD, VI GÅR PÅ

BAKKER MØRNER ISHAVS AFLEJRING
 HEDE STENALDER AFLEJRING KLT
 ISLAND DAL UDGRAV FORANISEN DAL UDGRAVET UNDER ISEN

LANDETS KIRKELIGE OG CIVILE OPDELING OG LEDELSE

KONGEN

REGERING OG RIGSDAG

11 STIFTER 22 AMTER + 2 SÆRSTILL

STIFTER STIFT AMT AMT AMTER

BISKOP STIFTAMTMAND AMTMAND

KONFESIONEL LEDER JURIDISK LEDER

PROVSTI PROVSTIER KOMMUNER KOMMUNE SOGN SOGNE

PROVST BORGMESTER SOGNERÅDSF. BORGERREPRÆS. SOGNERÅD

PASTORAT PASTORATER ALLE CIVILE OPGAVER

SOGNEPRÆST

RESID. KAPELAN KALDSKAPLAN HJÆLPEPRÆSTER

FÆRØERNES OG GRØNLANDS KIRKELIGE FORHOLD SORTERER UNDER KBHVN'S STIFT.

ET PAR AF VORE FINESTE SAMLINGER

ROSENBOG

DE DANSKE KONIGERS HISTORISK-KRØNLOGISKE SAMLING. SPEC: DE DANSKE KRØNREGALIER

NATIONAL-MUSEET

OLDTID, MIDDELALDER, NUTID, KULTURHIST. ETNOGRAFI OG SPECIALSAMLINGER

HØVEDFORBINDELSER MED UDlandet.

LANDETS VIGTIGSTE EKSPORT OG IMPORT OMFAFTER

EKSPORT:

SMØR, ØST, ÆG, BACON OG ANDRE KØDVARER, LEVENDE KVÆG, FISK, KONSERVEN, FRUGT, GRØNTSAGER, FÆRDIGVARER OG SKIBE

IMPORT:

KUL, KOKS OG BRÆNDELSOLIE, BENZIN, SMØREOLIE, JERN, STÅL, METALLER, KEMIKALIER, GUMMI, KORK, FØDERSTOFFER, GØDNINGSTØE, CELLULOSE, SYDFRUGT OG GRØNTSAGER, TØJ, KONFEKTION, METERVARE, BILER O.A. TRANSPORTMIDLER

tilfældigt valgt litteratur; naturligvis kan I finde tilsvarende og kompletterende oplysninger andetsteds.

Lav en virkelig interessant og smuk arbejdsbog med mange illustrationer af forskellig art, en bog, som I vil være stolte af at have i jeres reol eller endnu hellere kan forære en udenlandsk spejderkammerat eller hvorfor ikke en trop i et af de såkaldte underudviklede lande. Her har I en lejlighed til at være

med til at gøre den helt rigtige propaganda for alt, hvad der er dansk. Medtag alle de punkter, som står opgivet i mærkekraverne, og når først I er kommet rigtig i gang, véd jeg, at I ikke kan nøjes med dem, men at I vil vide og lære fra jer meget, meget mere om vort dejlige fædreland, som vi er så stolte af.

God arbejdslyst og venlig hilsen!

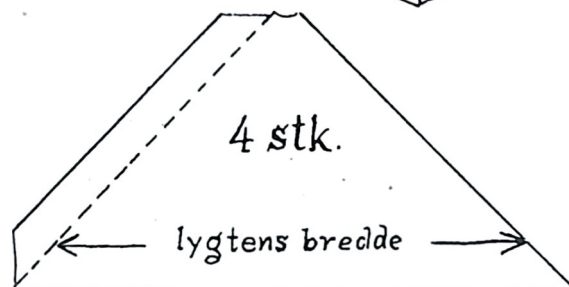
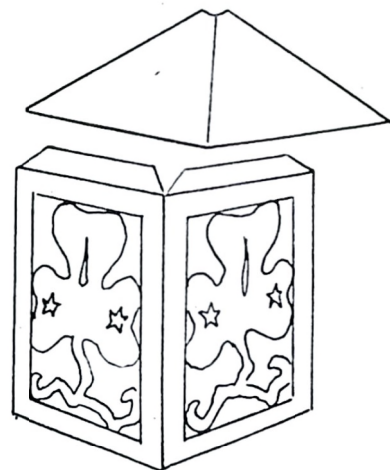
Mummy

En lygte til tropslokalet

★

Egentlig skulle I have haft denne vejledning engang i efteråret, da man jo fortrinsvis har brug for en sådan lygte i de mørke måneder, men jeg synes ikke, jeg vil vente til næste efterår med at give jer den, så her er den!

I kan jo nok se, at lygtens størrelse ikke helt passer, men I kan alle selv klare at tegne den op. I inddeler bare tegningen i tern på 1 cm bredde. Bagefter kvadrerer I et stykke karton, men her skal ternene være ca. 2 cm, alt eftersom hvor stor I vil have lygten. Så tegner I mønstrene over og skærer ud. – Som I kan se overst på siden, er kartonen udenom kløvet og så skåret væk, og her klæbes (på vrangen) ku-

lørt silkepapir eller tyndt stof over, så skåret fra den tændte lygte bliver mest muligt hyggeligt. – Silkepapirets eller stoffets farve vælger I naturligvis, så den står til selve lampens farve. I kan bruge almindeligt tusch eller plakfarve hertil.

Stativet i lygten er fra en gammel lampeskærm og husk at vente med at klæbe den sidste side af taget på, til I har anbragt ledningen gennem hullet foroven.

Rigtig god arbejdslyst – og mange hygge- og arbejdstimer i lygtens skær – ønsker redaktøren.

Skal vi snakke lidt om sommerlejr og nathuer?

Hallo, patruljeførere!

Hvordan har I det på denne årstid, hvor der er sommer i luften, og I alligevel skal sidde inde og læse til eksamen?

Tænker I så ligesom jeg på sommerlejren, når I egentlig skulle arbejde med den pythagoræiske læresætning?

Og når I tænker på lejr, hvad tænker I så på? På nætterne i teltet? På de spændende minutter, når retræten har lydt, og lejrchefen smyger sig mellem teltene for at høre, om der nu også *er* ro? Tænker I på de mange gange, hvor I lå i soveposen og var lige ved at dø af grin over noget vittigt, en havde sagt, lige før retræten lød? Tænker I på månen, der stor og gul stiger op over skovkanten?

Måske en eller anden stikker hovedet op, en lommelampe glimter — og så ryster hele teltet af latter. Hvad er det, der er så morsomt? Jamen, så I da ikke, hvad hun havde på hovedet? En *nathue*!

Men naturligvis er en nathue jo aldeles nødvendig i en lejr, for det ved da alle gamle lejrkameler, at det er dejligt at have en varm, god hue på hovedet, når den kolde morgenvind kommer smygende.

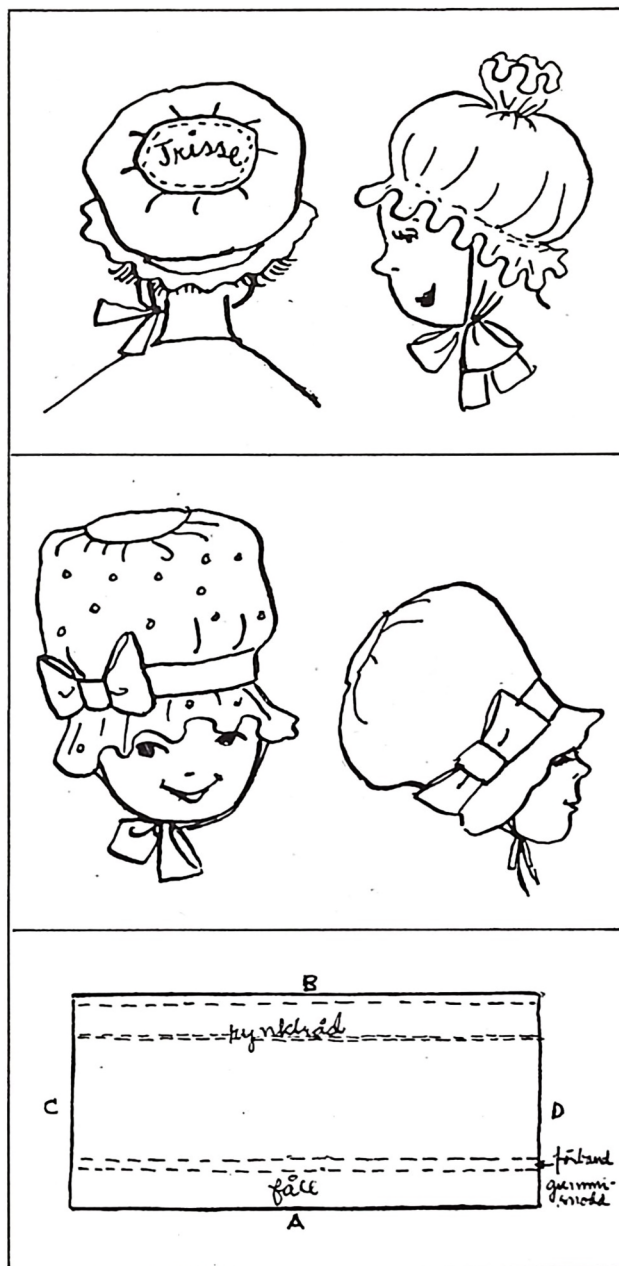
Og her har I jo i patruljen alle gode muligheder for at lade fantasien råde. Find først i jeres mors kludepose det allermest brogede og sjoveste, eller det alleryndigste, skæreste stykke tøj, det kan være mange slags, men i hvert fald så tyndt, at det kan rynkes.

1) Klip en rektangel på 85×40 cm. Fold A og B og sy en løbegang. Sy siderne C og D sammen og træk et bånd eller en elastik gennem løbegangen, sy silkebånd på til at binde under hagen.

2) Eller klip et tøjstykke på 85×30 cm, lav en søm på 2 cm på langsiderne, sy de korte sider sammen og træk elastik gennem sømmene. Over det lille hul foroven fæster du en flot roset eller lignende i en glad farve, rundt om nederste kant en blonde og så til sidst hagebåndet. I kan i patruljen, om I har ens huer, sy en lap over hullet foroven og sy jeres spejders navn i kontursting.

Det er en god idé at fore huen med varmere stof.

Hvis I er slaver af moden, også når det gælder nathuer, hvorfor så ikke sy en champignonmodel med en godt polstret pul. Måske tror I, at jeg skriver dette for at gøre grin med jer, men det er

mit alvor, at i min patrulje har vi i mange år — i hvert fald i to — brugt nathuer. For det første fordi vi frøs, for det andet fordi vi ikke så så vilde ud i hovederne af 8 dages lejrlev, når vi havde holdt sammen på frisuren ved nattetid.

KA-Pe

„Jeres blad er et tøseblad“

sagde drengespejderen til mig, og han så meget mandig ud, han skulle ud at ligge i primitiv lejr i påsken.

Ja, det er det, et pigespejderblad er et tøseblad, og det er det, hvad enten der står om balkjoler, høje hæle eller ikke, for det er skrevet for tøser. I gamle dage hed det i flertal „tøse“, og det var et grimt ord, i dag har det fået et r til i flertal og er ikke noget grimt ord, tøser er et dansk ord for det finere begreb teen-agers.

Jeg ved godt, hvad drengespejderen mente, han tænkte på de sider, vi har haft det sidste halve år, der handlede en hel del om, hvordan I så ud, hvordan I kunne komme til at se bedre ud, og hvordan I rent ud sagt ikke tog jer ud til jeres fordel. Når vi lavede disse sider, så havde det en ganske bestemt mening som alt andet i dette blad. Der er nogle mennesker, der tror, at der er et skel mellem den spejder, der i fuldt reglementeret spejderdragt går afsted til møde torsdag aften, og så hende, der snor og drejer sig foran et spejl om fredagen på samme tid, hvor hun skal gå et ærindre ind i byen for sin mor, og det kunne jo være, ja, man ved jo aldrig, men det kunne jo hænde, hun på vejen mødte „den, som hun tænker på“, således udtrykker digteren det diplomatisk. Men der er ikke noget skel mellem de to, eller rettere der skulle ikke gerne være det. Hun som går til spejdermødet, skulle gerne tænke på, om hun ser net ud, ikke bare på, om hun er reglementeret, men på, om hun er kvindelig, velafpudset og nystrøget, nyredt, skopudset og renneglet. Fordi hun er en pige, og fordi det ligger i alle „tøser“s væsen at være lidt forfængelige. Og hun, som går til et andet møde — måske — om fredagen, hun skal ikke bare tænke på, om hun nu ser dejlig ud, men hun skal også rynke på næsen af sig selv og le lidt, som hun lærte det til mødet i går, for er det ikke lidt tosset at tro, at det er så vigtigt at være med på moden, hvis det slet ikke klæder en at have tre skorter over hinanden, eller en nederdel, der skal trækkes på med skohorn?

Det pigede i spejderen skal få hende til at sørge for at se net ud i spejdertøj, det spejdede i pigen skal få hende til at lade være at være pjattet og overdreven i sin tøjinteresse. Så enkelt er det med det. Og derfor er disse „tøsesider“ i bladet!

Fra min boghylde ...

„Der brændte et bål i urskoven, det eneste i miles omkreds. Det var tændt på et åbent sted ind under en hældende klippeskrænt, der vendte fra vinden. Ovenover gik blæsten tungt gennem skoven, natten var mørk og uden hverken måne eller stjerner. Det regnede. Men ilden under klippen stod roligt tilvejs i klare luer fra en dyng kvas; lyset dannede ligesom en hule i den mørke nat.“

Rundt om bålet lå en gruppe mennesker og sov, alle så nær, at lyset kunne nå dem. De var nøgne. Der var kun mænd. Hver lå og sov med en kolve i hånden eller lagt ned lige ved til at nå i sovne ...“

Sådan begynder Johannes V. Jensens berømte bog: Bræen. Jeg kender en pige, der som tretten års slugte Bræen på samme måde, som mindreårige sluger Anders And. Hun syntes, den var fantastisk spændende. Det er nu ikke sikkert, I alle vil føle sådan, men for den, der en dag synes, at nu kunne hun godt tænke sig at læse noget andet end ungpigebøger og drengeromaner, var det måske en idé at begynde med Bræen. Den fortæller om Istiden, der nærmer sig Danmark med kold regn og uvejr over egne, der før var varme og frodige. Menneskestammerne, der ellers havde levet sorgløst, må flygte for kulden og isen stadig mod syd. Men en vender ansigtet mod nord og kulden, det er stenaldersmanden Dreng, og fordi han kæmper mod kulden, må bruge sin hjerne for at finde ud af, hvordan han skal holde varmen eller skaffe sig føden, mener forfatteren, at han er det første rigtige menneske. Vi hører om, hvordan Dreng skaffer ild, hvordan han træffer kvinden Moa, som bliver mor til deres børn.

Bræen er kun en enkelt bog i en serie, Johannes V. Jensen kaldte Den lange rejse. De er allesammen værd at læse for den, der holder af at læse og ikke bare af at slugte bøger. Men prøv nu bare foreløbig med Bræen.

Mennesker jeg mødte på min vej

Mette er det hjælpsomste, jeg ved. Hun er næppe kommet ind ad en dør, før hun finder noget at hjælpe med.

„Hvad sidder du dér og roder med?“ spørger hun og ser på den kjole, man sidder ubehjælpsomt og nørkler med. „Lad mig tage den med hjem, min maskine kan sy den slags som en mis.“

Ikke alene hjælper Mette altid med at tage ud og ind af et bord, men hun har en mærkelig indfølelse. Hun spørger ikke, som jeg altid må: „Hvor står kopperne? Skal jeg tage tallerkner med? Skal vi have en kniv og en gaffel? Hun ved det på en selvfølgelig måde, og hun ved også, at det er en skidt hjælper, der spørger for meget; der må hellere komme for meget på bordet af værktøj end for lidt, og hvis man hele tiden spørger, forøger man kun forvirringen, hvor man ville hjælpe.

Mette har en gammel bil, som hun kører virtuosmæssigt. Hun spørger aldrig forsigtigt, hvor andre skal henad, — hun foreslår med det samme at køre alle andre derhen, hvor de skal, selv om det må være vældige omveje, hun iblandt kører for at komme hjem til sit eget.

Hun har et fantastisk tag på småbørn; hvor andre kvier sig ved at passe andres småbørn en time, synes Mette at samle på den slags, hendes dage er fulde af børnepasninger, de deponeres hos hende af taknemmelige mødre, for om hun har to af sine egne eller fem at passe spiller ingen rolle. Til gengæld er hun også aldeles uanfægtet, når de kravler op på stiger, plasker i små havedamme, hinker på vejen midt i trafikken, er blevet borte eller eksperimenterer i køkkenet. Hun mener, at de må vænne sig til livet og til at tage praktisk på tingene. Og endnu er mærkelig nok ingen faldet ned ad stigerne med brækkede ben, ingen har svedet hårtoppen, mens de lavede mad, og ingen er faldet med hovedet forrest ned i dammen på jagt efter guld-fiskene.

Sygdom anerkender Mette ikke. „Det kan jo ikke nytte

Fra forlagene har vi fået sjove ting.

Bo Jarls: Eksamenbogen (Abellis forlag) slås alle om her i huset, den er for kr. 9,85 fuld af gode huskeråd og råd om, hvordan man skal bære sig ad til eksamen.

Den fortryllende gamle dame, **Laura Ingalls Wilder**, har skrevet en ny bog: „Drengen og Gården“. Den handler om nybyggerliv i Amerika og er illustreret af Garth Williams. Den er god til højtlesning for blåmejsere og små spejdere. (Gyldendal, kr. 15,75.)

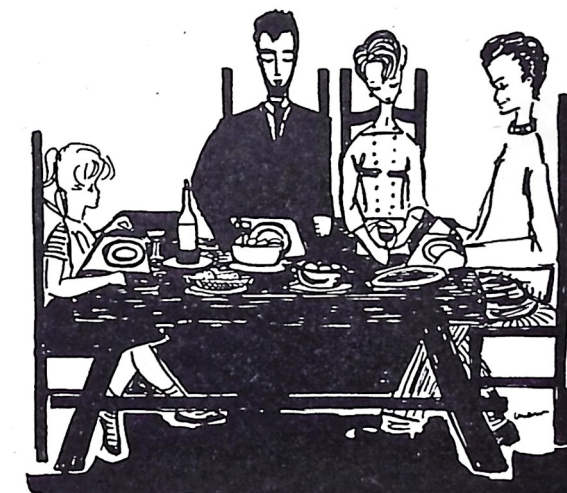
En god bog er også **Astrid Lindgren:** Rasmus på farten. Bogen har fået H. C. Andersen-medailen i år og er både spændende og rørende.

Endelig ligger her fra Hirschsprungs forlag en bog, som kom til morgen. Under Nordpolens Is hedder den og handler om atombådene Nautilus og Skate, der som de første sejlede under Nordpolen. Virkeligheden er altid mest spændende af alt, så det skal nok være en god bog. Den koster kr. 14,50.

noget,“ siger hun om en influenza, der slår andre omkuld og bringer dem i seng, „det har jeg slet ikke tid til nu. Jeg har lovet at hjælpe den og den i morgen og den og den i overmorgen. Jeg drikker bare en kop kaffe!“ Det gør hun så.

At hun til gengæld går rundt ved sådan en lejlighed som en vældig smittekilde, ser hun stort på og er aldeles ligeglad med. Det er ikke logisk — men logik er der ikke i Mette. Undtagen den hjertets logik, som er hjælpsomhed over for alle mennesker, og som er guld hver for dem, der kender mennesker af Mettes slags.

★

Hvordan er dine manérer ved et bord?

1. Griber du straks efter det fad, som du helst vil have?
2. Tænker du på, om de andre, der sidder ved bordet, er forsynet, før du selv går i gang med at spise?
3. Bruger du kniv og gaffel behersket, eller fægter du med dem i luften til fare for andre mennesker?
4. Stikker dine albuer ud til siderne, så der ikke er plads til naboerne til venstre og højre?
5. Taler du med mad i munden?
6. Er dine hænder nyvaskede, før du sætter dig til bords?
7. Huskede du at glatte håret?
8. Spiser du fortrinsvis af én assiet, hvis indhold du bedst kan lide, og lader resten stå?
9. Husker du at tørre dig om munden med servietten, når du har spist og drukket?
10. Deltager du i den almindelige samtale, eller sidder du bare og ruger over dine egne tanker?
11. Spiser du ordentligt op, så du efterlader en pæn tallerken, og er der mange krummer efter dig?
12. Husker du at sige „Tak for mad!“ og at sætte din stol på plads, når måltidet er forbi?

Den eventyrlige nat

AF ANNESOFIE HERMANN

For tvillingerne kom til verden, havde deres mor drømt uendelige og romantiske drømme om dem — ja, det vil sige, hun vidste ikke, at det var to børn, hun ventede, men hun drømte glad om den ene. Hvis det blev en søn, skulle han være meget tapper og modig, og han skulle hedde Valdemar Sejr, Alexander eller Johannes Gabriel. Og hvis det blev en pige, skulle hun hedde noget yndigt og være som Snevide og Tornerose på en gang. En skønne morgen lå hun med to små vrælende tøjbylter i sine arme, og hendes begejstring kendte ingen grænser!

Deres far fik sat igennem, at de fik nogle almindelige borgerlige navne, men han kunne ikke forhindre, at de alle dage blev kaldt Rose og Hyben, fordi deres romantiske mor havde digtet uendelige eventyr rundt om deres små runde, røde hoveder fra den første dag.

Da moderen alle dage havde digtet, kunne ingen undre sig over, at tvillingerne, som de voksede op, digtede videre på eventyrene; de levede altid midt i en roman, i Junglebogen, i Pippi Langstrømpe, i Kalle Blomquistbøgerne, eller hvad de nu i øjeblikket kunne have fat i. Det år, de blev spejdere, levede de så inderligt med i belejringen af Mafeking, at det holdt hårdt nok for familien at få lov at spise sig mæt, — og alle beskeder bare fra den ene ende af huset til den anden måtte foregå ved ferme spejderstafetter. Hvert år, når de rykkede ud i sommerhuset, begyndte en ny roman, som de legede og også fortalte videre på, når de var kommet i seng. Det skete, at deres far blev

lidt bekymret: „Tror du ikke, de børn lever for meget i fantasien?“ kunne han spørge sine kone, men hun, som selv gik og digtede sig gennem hverdagen, forstod slet ikke, hvad han mente; hendes eneste sorg var den, at hun sjældent fik lov at lege eller leve med i Roses og Hybens drømmerier.

★

Det år, hvor de blev 13 år, var legen en smuglerleg. Det var kort efter krigen, og meget smugleri fandt sted langs kysterne, en del sortbørshandel og anden lyssky virksomhed med mangelvarer. Man havde læst om det i aviserne, og det var ikke så mærkeligt endda, at årets sommerleg var en fortsat smuglerroman.

Deres forældre anede ikke, at de ved nattetid og i måneskin firede sig ved hjælp af en tøjsnor ud af sommerhusets gavlvindue for at mave sig gennem plantagen i pyjamas og dugvådt græs for at hente sære pakker deponeret i hule træer og bringe dem videre. Det var som regel en cognacflaske af en mærkelig facon fyldt med vand og en sten, som kunne glimte diamantagtigt i sollyset, som var genstand for stadige smuglerier og omplaceringer.

Den sommer var deres far forøvrigt ekstra bekymret for sine unger. Han syntes, de var for store til altid at leve i en anden verden, og så var der det med karakterbøgerne, som blev værre og værre. Selvom de begge var velbegavede, stod der altid noget om manglende opmærksomhed i timerne, om forberedelse, der ikke stod på højde med evnerne — kort sagt al den slags, som er så kedeligt at læse og

tale om. „At I var dumme, kunne jeg finde mig i,“ brummede deres far, „for det kunne I jo ikke gøre for, men at I aldrig hører efter, hvad der bliver sagt til jer, og at I laver jeres egne romaner i stedet for de stile, I skal skrive — ja, det går ikke i det lange løb. Det ender med, at jeg må sende jer på hver sin kostskole.“ Han prøvede som sædvanlig at få medhold hos sin kone, men hun så kun drømmende på sin Rose og sin Hyben og så alverdens poesi i et par unger, der på dette tidspunkt sandt at sige hverken var særlig alfeagtige eller blomsteryndige! De var lidt opløbne, de var altid i cowboybukser og gamle bomuldsbluser, der havde set mere farverige dage, og som regel strittede deres røde hår af megen vandgang og soltørring, og deres hænder bar præg af klatren i træer og jordarbejde — eller hvad øjeblikkets lege måtte kræve.

Men nu var det sommer, og om sommeren må man gerne lege.

Tvillingerne glædede sig kolossalt til den kommende weekend. Deres forældre skulle til bryllup i byen, og da børnene nu var 26 år tilsammen, mentes de at være gamle nok til at være alene i sommerhuset. Der var ikke det, der ikke skulle ske den nat! De skulle skjule en skat på kirkegården, og de skulle bringe en kostbar ladning ud på den lille ø på fjorden. Cognacflasken og diamantstenen skulle rigtigt på langfart!

Faderen var fuld af formaninger, da han forlod dem, men aldeles overbevist om, at de alligevel ville glemme at slukke lyset, lukke dørene og skruer skodderne til. Moderen stod og så

drømmende og yndig ud i noget gammelrosa — og pludselig vågnede der en lille bitte gnist af forfængelighed i pigerne, de for hen og omfavnede og krammede deres lille, kønne dukkemor — så de var lige ved at krølle stadsen!

Og så korte forældrene. Eftermiddagen var lang og tidløs. Solen skinnede, guldsmedene svirrede mellem granerne i plantagen. Man kunne høre råb fra stranden fra badende børn, og langt borte i bakkerne stod en ko og mulede melankolsk. Tvillingerne sov i hængekojen, mens blanke insekter summende om dem, de havde en alvorlig nats arbejde for sig, og forrige nat havde de også haft forskelligt forberedende arbejde for.

De kunne næsten ikke vente, til det blev mørkt. Til gengæld blev det meget mørkt den aften, himlen var overtrukket, og månen ville først stå op ved midnat. Turen til kirkegården fik de først besorget. Den var ikke nær så uhyggelig, som de havde forestillet sig den. De havde regnet med tudende ugler, flagermus, der strøg tæt forbi, og sære briser som af afdødes luftige ånder.

De fik let — altfor let — anbragt diamantstenen i et poppeltræ og gik nu hjem for at forberede anden del af turen, hvor de skulle ro deres flaske ud på øen.

Næppe var de kommet hjem, før et uvejr brød løs. Det lynede, og det tordnede, og regnen fossede ned. Først syntes de, det var et plus til eventyret, men de blev hurtig klare over, at de måtte dog vist se vejret lidt an. Turen ud over fjorden i bragende tordenvejr og med lynnedslag var måske ikke helt farefri, der var noget med lyn og vand — og hvad hvis båden blev fuld af vand — eller hvis de selv blev så våde, at de blev syge?

De stod og kikkede ud i vejret i timevis. Endelig stilnede det af hen under midnat, og de kunne nu begive sig ud på ekspedition.

Da de var kommet halvvejs ned mod stranden, kom Hyben i tanker om, at de ikke havde skoddet vindu-

erne, som de havde lovet faderen, at lyset brændte på første sal — og at det kunne være rart måske at have en lommemad med. Hun gik tilbage, mens Rose gik videre for at øse båden. Det var bælgmørkt, men hendes fødder fandt let stien mellem gyvelbuskene. Hun var spændt på, hvor meget vand der stod i båden. Det var så mørkt, at hun var kommet helt hen til båden, før hun så manden, der stod bøjet over den og som halvvejs havde skubbet den ud. Hun gav et forbavset råb fra sig, og han vendte sig lynsnart om og greb hende om håndledet. „Hvem er du?“ sagde han hæs af overraskelse, „og hvad gør du her?“ Rose syntes, det var et sært spørgsmål, båden var jo dog deres og ikke denne fremmedes. „Det er vor båd,“ sagde hun roligt, „og jeg skal bruge den — nu!“ Hun så, at der lå nogle kasser i bunden. „Og De må tage Deres ting ud af båden, for jeg skal øse den.“ Pludselig så hun det samme, som manden så, at ude på fjorden blinkede et lys et par gange. Det var øjensynligt et signal, for han fik travlt. Han skubbende båden ud trods hendes protester og skulle til at sætte årerne på plads, da han så, at åregaflerne

manglede. Med en ed sprang han ind igen. „Hvor er åregaflerne?“ råbte han. „Jeg har travlt, og det er mig og ikke dig, der skal bruge denne båd i nat. Den kommer tilbage i morgen tidlig. Og hvis du ikke holder kæft med dette her, så drejer jeg hal-sen om på dig — har du forstået det? Men hvor er de åregafler?“

Det var først nu, at det gik op for Rose, at dette her var ikke nogen leg eller noget eventyr, som hun eller hendes søster kunne bestemme slutningen på! Her stod hun på en øde strand med en rasende mand, som formodentlig var en rigtig smugler, og en, som havde flasker, hvis indhold var andet og mere end postevand. Hun blev helt stiv af skræk, „Gaflerne?“ hørte hun ham hvæse. Ude fra fjorden blev lyssignalerne gentaget. „Åregaflerne,“ hviskede hun med meget tørre læber, „er oppe under den store hvide sten på skrænten ved indgangen til plantagen.“ Manden var et øjeblik i tvivl om, hvad han skulle gøre, så bestemte han sig: „Du bliver her, og du rører dig ikke ud af stedet, mens jeg henter dem. Jeg løber meget hurtigt, og jeg skal finde dig, hvis du forsøger at stikke

— — der stod hun igen!

af og jeg slår dig fordærvet, hvis åregafferne ikke er dér, hvor du siger!" Rose turde ikke røre sig. Hun anede ikke, hvad han ville gøre ved hende, når han kom tilbage, — ville han tage hende med og smide hende i fjorden i sejlrenden?

Hun kunne være flygtet i en anden retning, men hun var som hypnotiseret til stedet. Manden gik hurtigt tilbage i mørket, hun så ham som en mørkere skygge i natten, men han gik den rigtige vej, han syntes at kende den godt.

Det gjorde han også. Han havde mange gange lånt den lille lette robåd til sine natlige ekspeditioner, men tidligere havde åregafferne været i båden — ganske enkelt fordi tvillingerne havde glemt at lægge dem op under stenen, som deres far havde givet dem besked på! Han var selv i tvivl om, hvad han skulle stille op med tøsen dernede, når han kom tilbage — men han var mest tilbøjelig til at lade hende løbe — hun så så dum ud, —

hvis han truede tilstrækkeligt, ville hun ikke sladre lige med det samme, og så måtte han senere lægge ruten om. Da han kom op til stenen, gav det et sæt i ham, for dér stod midt på stien den pige, han lige havde forladt!

Hyben, som kom med madpakkerne, og som havde lukket skodderne, men glemt at slukke lyset eller lukke døren, — var lige så forbavset, som Rose havde været det før og lige straks lige lidt indstillet på, at dette her var virkelighed og ikke en smuglerleg! Men det gik hurtigere op for hende, at der var noget galt, at der var noget truende i mandens holdning — hun vendte om og for tilbage i mørket mellem gyvelbuske og plantagens træer. „Sagde jeg ikke, du ikke måtte røre dig!" råbte manden rasende efter hende og brasede ind mellem buskene. Hendes hjerte bankede, så hun syntes, han måtte kunne høre, hvor hun var, men hun smuttede mere hjemmavant mellem buske og træer

og sørgede for at være i skygge og gemte sig til sidst i en lavning nær ved huset. Hun horte sin forfølger komme pustende og bandende. Hyben lå musestille og undrede sig over, hvad der var blevet af søsteren. Han havde sagt noget om, at hun „ikke havde måttet røre sig", og den trussel var der vel ingen mening i, hvis han havde slået hende ihjel eller bundet hende?

Hun så nu mandens skikkelse ret tydeligt mod husets hvide mur. Stueetagen lå mørk med sine tilskoddede vinduer, men oppe i gavlen lyste deres natlampe. Hun så ham forsigtigt snige sig rundt om hushjørnet, — og hun rejste sig og fulgte stille efter inde i træernes begynde skygge. Han lyttede og stod ofte stille, for han gik videre mod indgangsdøren, der stod på vid gab. Pludselig mærkede Hyben, at hun ikke var alene, og hun behøvede ikke at vende sig om for at se, at det var Rose, som kom. „Hvis han går ind," hviskede hun uden at give sig tid nu til at høre, hvad søsteren havde oplevet, smækker vi stille gangdøren, jeg har noglen i lommen. Så tager jeg cyklen og cykler efter hjælp, og du holder øje med huset fra udkigstræet."

Smugleren tøvede i døråbningen. Var pigen, som kunne forråde ham, her? Kunne det tænkes, at hun var alene i dette hus? Kunne man risikere, at her var andre? Han vidste, at her var ikke telefon. Han strøg en tændstik og så en dør stå åben ud mod køkkenet. Der var ikke en lyd at høre, men der var en god duft af mad, og han følte sig pludselig svag af sult, han havde ikke fået noget siden i morges. Han gik ud i køkkenet, tændte et lys, han fandt, og gav sig grådigt til at smøre et par gevaldige humpler med leverpostej og store asier. Han syntes engang, han horte noget i retning af et klik, men han så intet, og først, da han havde stillet den værste sult, opdagede han, at gangdøren var lukket og låset udefra! Han for ind i stuen for at springe ud af et vindue, men fandt, at de alle

var tilskoddede og med nogle speci- eller store møtrikker, som krævede en tang eller et andet redskab. Han brugte en del tid til at lede efter et redskab. Der gik panik i ham. Han for ud og sparkede i døren, men den var af solide egeplanker, og han nåede kun at slå sig nederdrægtigt. Pludselig kom han i tanker om lyset ovenpå. Han for op på første sal og ind i tvillingernes rum. Nattevinden blåfede i de småblomstrede gardiner, en natsværmer bumlede mod petroleums- lampen, han for hen til vinduet og så ned. Der var over fire meter, og det var lige lovlig langt for en, der for tre måneder siden havde brækket sit ben under en flugt.

Månen kom pludselig frem bag forrevne skyer og lyste ned på en skikkelse i cowboybukser — dér stod hun, pigen, tosen, som havde ødelagt en god nats fortjeneste for ham! „Kan du straks lukke mig ud!“ råbte han, „eller der skal ske dig al landsens ulykker!“ Hun svarede ikke, stod bare dér med hænderne i bukselommerne. Han for ind i det andet gavlvindue, i forældrenes soveværelse — måske der var lidt lavere at springe dér? Han så ned — og dér stod hun igen, pigen

med hænderne i bukselommerne og bare så op på ham! Hun måtte være fantastisk hurtig, tænkte han og for tilbage — og nu stod hun dér! Det var fuldstændig som i historien om haren, der skal løbe om kap med pindsvinet!

Da han femte gang kom tilbage til tvillingernes værelse med et reb, han havde fundet, var hun ikke mere alene dernede, der stod nogle mænd, og en hund begyndte at glamme i natten. Han løb tilbage — men også dér stod der nu truende skygger, og flere mænd hørte han komme gennem plantagen.

Spillet var tabt, og for sent indså han, at han var blevet slået ud af, at han kun troede, han havde med en pige at gøre, og så havde der været to så ens som to dråber vand!

★

Og så var det løb kørt. Da forældrene kom hjem næste dag, fortalte tvillingerne i munden på hinanden om deres oplevelser. Faderen troede, at nu var deres fantasi da helt løbet af med dem, men da han senere i Brugsen blev lykønsket med sine snarrådige døtre, og da en stedlig avis

lavede et stort nummer ud af Roses og Hybens bedrifter, forstod han, at de for en gangs skyld havde været engageret i virkeligheden.

Og der var det mærkelige, at selve begivenheden med dens øjeblikke af angst og fare havde ligesom revet Rose og Hyben ud af deres drømmetilværelse. Tilværelsen selv var jo lige så spændende som et eventyr. Oplevelsen havde vækket dem og gjort dem virkelighedsnære.

Og de tvillinger, der næste år kom i sommerhuset, var ikke helt de samme, de lignede lidt mere en rose og en hyben, de var blevet lidt damede, holdt af at have en net sommerkjole på, de redte hårt og talte meget om, hvordan man skulle undgå, at det blev for tørt af saltvandet. De brugte cremer på deres fregnede næser og gik ved aftenstide hen ad vejen med drenge, der egentlig — syntes de — var lidt barnlige i deres begejstring for films med cowboys og smuglere og den slags!

Men inde i plantagen sad faderen og brummede, for hvor blev de piger nu af? mens hans kone drømte og digtede, og dampene steg af engene. og solen gik ned bag bakkerne.

Tegneren Thora Trilles tegneserie:

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT!

Træt og glad!

Aftensmad?

Ingen hjemme?

Nej!

POSTBOX

- 1 fra Irland på 15 år.
Frankrig ønsker forbindelse med danske pigespejdere.
1 gift fører fra U. S. A.
1 patrulje på 6 fra 11-15 år fra Bergen.
1 norsk pigespejder på 15 år fra Telemarken.
1 norsk meiseflok, der bor meget afsides.
2 hollandske seniorer, to veninder, med 2 danske veninder, 16 år.
1 hollandsk tropsassistent, 20 år.
Flere pigespejdere fra Australien, 11-14 år.
1 gift fører fra Australien.
1 gift tropsfører fra England, 22 år.
Mange fra U. S. A.

Fromse

Frimærkekonkurrencen:

Korinth tropsråd har vundet!

Korinth (afs. Edith Petersen, Bakkehuset)	11,000
7. Odense (afs. Trille Longe, Ulriksholmsvej 9, Odense)	1,100
9. Århus (afs. hr. Poul Møller, Uffesv. 4, Århus)...	1,100
3. Odense (afs. hr. B. Parbæk, Carl Bernhardsvej 39, Odense)	7,000
5. København (afs. Gerda Egdag)	1,100
1. Odense	2,200
Struer (afs. Bildsø Hansen, Th. Jensensvej 9, Struer)	3,520
5. Odense	2,190
Skansetroppen (Inge Børresen, Skansevej 35, Nr. Sundby)	2,500
2. Odense (fr. Krag-Jensen, Carl Bernhardsvej 48), Odense)	1,200
2. Ålborg (K. Søgård Madsen, Dannebrogsg. 47, Ålborg)	1,000
1. Rønne trop, Krystalgade 13, Rønne	2,125
Hawerthi trop (v. frk. Kirsten Jakobsen, Gersonsvej 79, Hellerup)	1,650
1. Ryom tropsråd	0,750
Vestermarie tropsråd v. fru Bitten Kyhn Jørgensen	2,000
4. Lyngby tropsråd	6,370
Sct. Georgstroppen, Kirkebakken 6, Silkeborg	4,200
2. Lyngby tropsråd v. Karen Elmer, Nybrovej 159, Lyngby	4,300
1. Holbæk Soltrops tropsråd v. hr. Knud Rasmussen, Ahlgade 38, Holbæk	4,770
+ afvaskede mærker*)	0,930
	5,700
	61,005

*) For disse 930 g + 170 g = ialt 1100 g afvaskede mærker (NB! afvasket af samler) fik vi kr. 66,00.

Hurra for Korinthianerne!

Præmien er et foredrag til en forældreaften med en tale efter frit valg fra kontaktafdelingen.

Alle tropsråd trykt med kursiv har fået diplom.

Seniorspejderkonkurrencen

Der blev indsendt mange fine besvarelser til seniorspejderkonkurrencens 2. opgave. — Dommere var denne gang to af korpsets wood-craft instruktører: Karen Bramming, Tem, og Else Marie Nielsen, Køge.

Ved bedømmelsen blev der især lagt vægt på kvaliteten af naturbeskrivelsen, fotografiernes emne og om besvarelserne var ordentlig og omhyggeligt udført.

Besvarelserne af 2. og 3. opgave vil efter konkurrencens afslutning blive sendt tilbage til deltagerne.

Vinder af 2. opgave blev:

Topmejsernes seniorer, København,

som får præmien tilsendt.

Seniorudvalget

★ ★ ★

Til redaktionen.

Allerførst mange tak for det dejlige blad, der udkommer for pigespejderne.

Grunden til at jeg skriver er, at jeg er blå spejder og derfor gerne vil have min væg prydet med spejderarbejde. Patruljen, som jeg er i, hedder „Stifinder“. Da jeg selv er helt tom for ideer, vil jeg spørge Dem, om De vil give mig nogle ideer, jeg selv kan lave. Jeg håber, De får plads til det i bladet. På forhånd tak.

Spejderhilsen.

Rie

☆

Vi vil gerne have lov til at foreslå nogle små ændringer af vort spejderblad.

For det første størrelsen ... hvad med at lave det lidt mindre, f. eks. lidt mere end halvt så stort (15 × 21 cm), så ser det heller ikke så tyndt ud!

Så kunne vi også godt tænke os, om der kom lidt mere provestof deri. Hvis der f. eks. hver eller hveranden måned var anvisninger på duelighedstegn.

Månedsprogram ville vi også gerne have, og det ville jo ikke optage ret megen plads, blot som en kalender, som der var plads til at notere patrulje- og tropsmøder på.

Ideer til udsmykning af spejderlokalerne, opbevaring af materiel og hjemmelavede skabe og kasser til det.

Konkurrence om det bedste dagbogsblad, patruljestander el. lign. ville måske give mere interesse for at komme frem med ideerne.

Naturen i de forskellige måneder (dyreliv, planteliv o. s. v.).

Måske småstykker, som B.-P. har skrevet, eller afsnit af forskellige af hans bøger!

Grunden til, at vi kunne tænke os til at få lidt forandring, er, at vi har set KFUM-spejdernes blad, og ærligt talt er vi lidt misundelige på dem for det.

Vi håber meget, at der må blive taget lidt hensyn til de ideer og forslag, vi har skrevet om, og håber ikke, at vort brev er for langt til at komme i bladet, så andre spejdere kan se det; de har måske helt andre ideer, som de gerne vil frem med.

Med spejderhilsen!

„Kæden“

INDIANSKE TEGN OG SYMBOLER

	MAND: MENNESKELIGHED
	PILEHOVED: ÅRVÅGENHED
	HYTTE: FAST BOSTED
	REGNSKYER: GODE UDSIGTER
	STORT BJERG: OVERFLOD
	KRYDSEDE PILE: VENSKAB
	TORDENFUGL: BUD FRA GUDERNE
	FIRE ALDERSTRIN: BARNDOM, UNGDOM MIDALDER, ALDERDOM
	DYRESPOR: FORNØJELIG TID
	BJØRNESPOR: GODT VARSEL
	PIL: BESKYTTELSE
	BRÆKKEDE PILE: FRED
	KAKTUSBLOMST: FRIERI
	SLANGE: UDFORDRING
	SOMMERFUGL: EVIGT LIV
	SKYSAMLING: FØRER TIL LYKKE
	MEDICINMANDSØJE: KLOGSKAB
	ØRNEFJER: HØVDING, LEDER
	SOLSYMBOL: LYKKE
	HOVEDBEKLÆDNING: DANS
	KAKTUS: ØRKEN
	TEPEE: MIDLERTIDIGT HJEM
	REGNDRÅBE & SKY: GOD AFGRØDE
	HEST: REJSE
	KLAPPERSLANGE: STYRKE
	SADDELTASKER: REJSE
	KLIPPE: EVIG, BESTANDIG
	CYKLON: KRAFT
	FUGL: UDEN BEKYMRINGER
	PRÆRIEULV: SPOR, VEJ
	PILE: SIKKERHED
	GULDSMED: GODT VAND
	BØFFELØJE: ÅRVÅGEN
	LYN: HURTIG
	EDDERKOP: HELD OG LYKKE
	BØFFELHORN: SUCCES
	FRØ: MOSE, DYND
	REGN: REJS BORT

I sommerlejren klarer vi os med *Indianer-* sprog

To indianerdrenge møder hinanden, og den ene spørger: „Hvad har du oplevet i den sidste tid?“ Den anden fortæller ham om det, han har oplevet med sin stamme: „Vi tog i kano nedad floden. Det blev nat, vi slog lejr og var sultne. Derfor lavede vi mad. Vi spiste, drak og gik så til køjs o. s. v.“ fortæller den ene dreng — vel at mærke uden at sige et eneste ord. Drengene er nemlig fra forskellige dele af landet og forstår derfor ikke hinandens sprog.

Ved at følge anvisningen her til højre kan du lære de letteste og mest anvendte ord. Se blot nøje på tegningerne, og det vil være en let sag at sætte dig ind i disse ord.

Du må undlade alle unødvendige ord som: og så — derefter — hvorpå o. s. v. Flertal laver du ved at tilføje „alle“ til ordet. Eks.: Vi = jeg alle. Man bruger samme ord både som navneord og ud-sagnsord, altså „lejr“ og „at slå lejr“. I begge tilfælde bruges tegnet for lejr. Tillægsord sættes bag navneord. Eks.: „spejder god“.

Hvis du skal spørge om noget, bruger du tegnet for „spørgsmål“ (du bevæger din højre hånd et par gange frem og tilbage foran munden). Når du spørger: „Hvornår skal vi spise?“ hedder det: „Spørgsmål — jeg — alle — spise.“

Dette er hentet fra det amerikanske spejderblad Boys Life, der forøvrigt udkommer i et månedligt oplag af 1¼ mill. eksemplarer, og det er skrevet af den tidligere danske spejderfører William Hillcourt. Tegningerne er Gotfred Mortensen mester for.

Til venstre ser du nogle nyere indianske symboler.

EN HEL HISTORIE MED HÆNDERNE ALENE

	JEG		ALLE
	KANO		NEDAD
	FLØD		NAT
	KOM		GØRE
	LEJR		SULTEN
	SPISE		DRIKKE
	GÅ		SOVE

PIGESPEJDER DEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø
Telefon Øbro 8383 . Giro 40673

Åbningstider: 9-17,30,
fredag 9-19, lørdag 9-14

Har du lejrudstyret i orden?

Du gør klogt i at studere depotets sommerprisliste grundigt!

Lagenposer

Bomuld, med og uden pudebetræk,	
hvid	11,25, 9,75
ternet	11,75, 10,25
spec. stor str. til tæppesovepose	
hvid	10,50
ternet	11,50

Madrasvår

Hessian	10,50
Bomuld, ternet m. bæндler	11,50
Bomuld, ternet m. lynlås	14,00

Soveposer

	vægt	pris	pris
med pude	185 cm	170 cm	185 cm
Krøuld	2300 g	38,00	39,50
Krølfjer	2300 g	60,00	66,50
Dynella Terylene. 1500 g		115,00	127,00
Med mellemvæg:			
Halvdun	2600 g	81,00	86,00
Dun	1700 g	93,00	99,00
Andedun	1700 g	108,00	116,00
Gåsedun	1400 g	130,00	140,00

Hylstre til soveposer

Grøn imprægneret pose m. hank	
og lynlås	10,50, 14,75
Khakifarvet lærredsplastcpose	
med snøring	8,60, 10,00
med lynlås	11,50, 13,00

Tæppesoveposer

Krøuld	56,00
Dun, m. mellemvæg	122,00
Andedun, m. mellemvæg	140,00
Gåsedun, m. mellemvæg	155,00
Dynella Terylene	127,00

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Kontingent for bladet sendes sammen med kontingent til divisionen.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på det lokale postkontor, og abonnementsprisen for 1959 er kr. 5,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af 50 øre pr. nummer.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 1. 6. 1959.